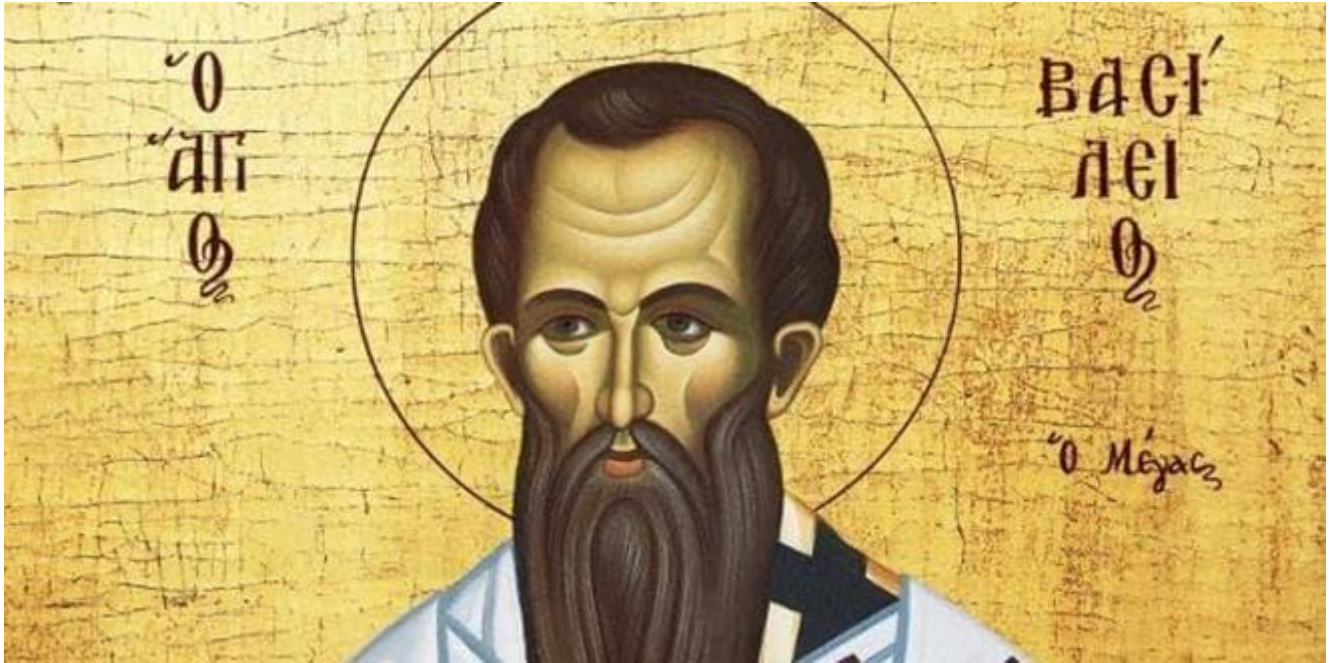

Μέγας Βασίλειος: Να μην προσηλωνόμαστε στα βιοτικά

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Αυτός λοιπόν που σκέπτεται άριστα, θα φροντίσει πάρα πολύ την ψυχήν και αυτήν θα προσπαθήσει με όλα τα μέσα να διατηρή καθαράν και γνησίαν.

Διά την σάρκα δε, όταν λυώνη από την πείναν ή παλαίη με το ψύχος και την ζέστην ή πονή εξ αίτίας των ασθενειών ή από κάποιους υφίσταται κάτι τι το βίαιον, ολίγον θα ομιλήση, ξεφωνίζοντας διά το καθένα από τα δυσχερή και λέγοντας τον λόγον του Παύλου «αν και ο εξωτερικός μας άνθρωπος φθείρεται, ο εσωτερικός όμως ανακαινίζεται ημέραν με την ημέραν» [Β' Κορ. 4, 16].

Και ούτε, όταν βλέπη τους κινδύνους να προβάλλουν εις την ζωήν, θα φανή δειλός, αλλά θα ειπή εις τον εαυτόν του θαρραλέα· «γνωρίζομεν καλά ότι, εάν το επίγειον σπίτι μας, δηλαδή το σώμα μας, καταργηθή, έχομεν οικοδόμημα από τον Θεόν, σπίτι, κτισμένον όχι με χέρια, αιώνιον και ουράνιον» [Β' Κορ. 5, 1].

Εάν όμως κάποτε θα ήθελε να ενδιαφέρεται και διά το σώμα, διότι είναι το μόνον αναγκαίον εις την ψυχήν κτήμα και συνεργάζεται μαζί της εις την επίγειον ζωήν, ολίγον θα φροντίση διά τας ανάγκας του.

Ὡστε και αυτό μόνον να συγκρατή και με μετρίαν φροντίδα να το διατηρή γερόν διά την υπηρεσίαν της ψυχής, αλλά να μη του επιτρέπη να σκιρτά από τον κόρον.

Εάν δε κάποτε το ιδή να φλέγεται από τας επιθυμίας του περισσοτέρου και ανωφελούς, θα κραυγάση προς αυτό, νομοθετών εκείνο τον Παύλου· «τίποτε δεν εφέραμεν εις τον κόσμον αυτόν και είναι φανερόν ότι δεν ημπορούμεν ούτε να πάρωμεν τίποτε μαζί μας.

Εάν δε έχωμεν τροφάς και σκεπάσματα, να είμεθα ευχαριστημένοι με αυτά» [Α' Τιμ. 6, 7-8].

Διότι με το να του επαναλαμβάνη και βοά συνεχώς αυτά, και θα το κάμη υπάκουον και ελαφρόν πάντοτε προς την ουράνιον οδοιπορίαν και πολύ περισσότερον εις τα παρόντα θα αποκτήση συνεργάτην.

Εάν δε λόγω ευρωστίας του επιτρέψη να αυθαδιάζη και να είναι καθημερινώς χορτάτον από όλα, ωσάν κάποιο ανήμερον θηρίον, ύστερα, αφού συμπαρασυρθή με τα ορμητικά του τραβήγματα προς την γην, θα κοιίτεται και θα αναστενάζη ανώφελα.

Και όταν οδηγηθή εις τον Κύριον και του απαιτηθή ο καρπός της επιγείου πορείας, που εις αυτόν είχεν επιτραπή, τότε θα θρηνήση επί πολύ, διότι δεν θα έχη να δώση.

Και θα κατοικήση εις αιώνιον σκοτάδι, κατηγορώντας τον εαυτόν του διά την τρυφήν και την από αυτήν πλάνην, εξ αιτίας της οποίας του αφηρέθη ο καιρός της σωτηρίας.

Τίποτε όμως πλέον δεν θα κερδίση από τα δάκρυα. Διότι «εις τον άδην ποίος θα σου εξομολογηθή;» [Ψαλμ. 6, 6], λέγει ο Δαβίδ.

Απόσπασμα Από Τον Λόγο Του Μεγάλου Βασιλείου «Περί Του Μη Προσηλώσθαι Τοις Βιοτικοίς...», Όπως Δημοσιεύεται Σε Μεταφορά Στην Νεοελληνική Στο Βιβλίο, «Μεγάλου Βασιλείου, Έργα, 7», Των Εκδόσεων Έλληνες Πατέρες Της Εκκλησίας, «Πατερικάι Εκδόσεις Γρηγόριος Ο Παλάμας». Εισαγωγή, Κείμενο, Μετάφραση, Σχόλια Βασίλειος Ψευτογκάς.